

EFICACIA INMEDIATA
En Anemia, Neurastenia, Depresiones nerviosas, Clorosi, Debilitat, Atonia gástrica, Esorofulismo. — **Diplosit:** Farmacias de Goyas, Rambla Centro, davanti del Liceu y de Baran y España. Valencis, núm. 378; dreta Ensauze, al peu del Passeig de Gracia.

La seva curació es ràpida i decisiva usant el SAMBAR MITTÁ. Extracte d'una planta exòtica, obra energicament per combatre totes infeccions com se presenten, rebalçant i fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir les forces del malalt, ni debilitar-li el cor.

És mèdics més eminents han ençajat ab èxit sorprenent, tan preelòs remei i recomanen son us en la Verola, Tífus, Pulmonia, Febres palúdiques i intermitents, de Maltia, Puerperals, Trancazo, Escarlatina i altres infeccives.

El SAMBAR MITTÁ, absolutament inofensiu a totes dosis, en sia cas de adults, serveix també com a preservació contra aquelles malalties a que lo malalt pot pondres en periculi eniat de salut, que en els períodes acrisis més aguts d'una malaltia, triomfant sempre fins en els casos en que hagi sigut infeccia la quinina i altres antipíemics.

Demaneu en las principals farmacies y en la de l'autor, Rambla de Catalunya, núm. 12.—Venda al engròs: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Uriach y C.

Dr. Espinosa de los Monteros
 Melje de l'Hospital del Sagrat Cor
 Corts, 625 (entre Claris y Lauria) dies de onze a dotze
 DIEB FESTIUS

PASTILLAS MORELLO

JOSEP M.ª NOGUERA Corredor Colegiat. — Rambla Santa Mònica, 15, interior.
Col·locació de capitals. ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
Compra.—Venda.—Hipoteques.—Préstams ab devolució
a plazos al 4 y $\frac{1}{2}$ per 100 anual. — De 10 a 12 y de 5 a 7.—Teléfono 2.293. de 9 a 6

MOSAICS * E * F * ESCOFET & C

CAMPANYA ÈLECTORAL

La Solidaritat catalana a Arenys de Mar

Es bell i esperançador l'espectacle que ofereix la nostra terra en l'hora present. El privilegi de la Solidaritat i del treball arribat al seu punt més alt, arreu de Catalunya, i al seu conjunt aleshores desvetllat els sentiments dormits i les voluntats ajupides s'han redreçat magníficament.

Una després de l'altra, les comarques catalanes van sortint del seu ensomniament. Des de l'apatia indiferència en que han viscut fins ara i s' disposen a pendre part en la lluita contra els enemics de Catalunya. Els catalans que enfrontats els encontres abandonen als seus pessimismes i obren el pit a les esperances de redempció. Cada dia s'exterioritzen noves manifestacions d'aquest gran moviment de la patria nostra. Aquí y allà, en el camp y en la ciutat, apareixen continuament noves guspires soblades procedents del malic floc intern.

El fenomen es avul general. Fins les comarques que semblaven mortes sota les llores pesants del carismisme, troquen ab a l'impuls dels poders i obren el pit a les esperances majestuosament. Ilures y jorjafoses. Barcelona, la metrópoli emmanipada, ha irradiat al seu entorn l'exemple fecund de la seva revolució i les ciutats silencioses y les vil·les mortes de la terra catalana han seguit el camí senyalat, desfilant-se de l'antiga trancía, castigada amb un energie actiu d'independència irada.

Per efecte d'així gran moviment s'ha iniciat un nou període de l'història de Catalunya. Un poble en decadència ha esdevingut un poble renaixent, en marxà vers les altes zones lluminoses de la llibertat. Es aquesta l'època del dia nou, l'època de l'autonomia. Ella ens promet una diada esplèndida, associada, serena.

No més cal fixarse en la santosa febre de entusiasme que tot ho invadeix per tenir la evidència del fet transcendental. Ara es la campanya electoral.

Antims, i aquesta campanya trinefira va realitzar entremig d'un seguit d'òxils mavorals.

Un dels majors èxits consegüents es sens dubte el que obliguè a obrir la Solidaritat catalana ab motiu de la presentació oficial de

son candidat a la diputació a Corta pel districte d'Arenys. Pocs vagues s'ha vist una candidatura tant unànime com la que aclamà a Catalunya i a la Solidaritat en la persona respectable i prestigiosa de don Eduard Calvet.

La innumerable gornació que va congregarse a la vila d'Arenys de Mar no era aquella «pieta incapa d'esser pobre», de la qual parlava ahir el genial Atomar en aquestes mateixes planes. Era veritablement un poble, un poble viu, un poble en societat.

Marxaven fantasmes arcaïques que demostraren els líders del districte d'Arenys de Mar, sorgia la visió segura de la victòria del candidat don Eduard Calvet, victòria gloriosa que representaria l'enfortiment del clauquisme feudal exercit per en Sagnier en aquella comarca.

Aquestes són les consideracions que'ns suggerix la jornada d'ahir a Arenys de Mar. Després d'haver-les exposades com a síntesi de la mateixa jornada, permetem aquest abreviató que la seva importància mereix.

El viatge

En el tren que surt de la nostra capital a les deu del matí, anarenahir ahir cap a Arenys de Mar don Eduard Calvet, don Emili Juncas, don Francesc Cambó i don Lluís Argemí, als quals acompanyaren nombrosos amics i y redactors de diversos periòdics barcelonins.

Marxaven acompanyats d'alguns d'aquests a l'efecte de presentació del candidat solidari pel districte d'Arenys, acudiren a l'estació de França y pujaren en el mateix convoi.

En totes les estacions del trajecte, especialment en les més properes a Arenys de Mar, hi havien grups de solidaris, els quals s'afegiren a l'expedició.

Dins dels vagons les converses eren animadíssimes. Se parlava de les passades eleccions provincials y de les vinentes eleccions de diputats a Corta. Se celebraven les victòries guanyades per la Solidaritat y s'anunciaven les victòries que guanyaria l'Atomotopia l'atenció en aquestes converses pintoresques. Els uns feien ostentació de la seva oratoria popular, els altres replicaven o escoltaven en silenci.

Les persones que sofreixen Neurastenia, Clorosi, Inapetència, Debilitat general, psiquiats del cor, y demés malalties nervioses, recobrarán rápidamente salut perduda ab el **FOSFO GLICO-KOLA** Domènec, que recomanen els metges més eminents. — S'ENTREGARÀ GRATIS una mostra d'aquest MARQUEM L'OSCI INVOLUNTARI (en elegant caixa mèdica) a tota persona que ho sol·liciti del autor Dr. B. Domènec. — Ronda de Sant Pau, 71. — Farmacia. — BARCELONA.

Es així, un símoma inequívoc de la virilitat del nostre poble. Aïf on els ciutadans es preocupen de la cosa pública, la vida col·lectiva es reny i potenta. Les il·lustracions de les colles dinàmiques havien descredat la política a Catalunya. Avui la política, la política *republicana*, ha reconquerit el perillu prestigi. Els catalans se serveixen d'ella, com d'un instrument, per arribar a l'assoliment dels seus idents.

So feli! cronista aquestes reflexions, quan el tren se detura a Mataró. Guaita a le finestra i veu un grup de gent que s'apressa a pujar a l'andana y en els vagons, tot suscitant uns rictus que s'havien posat darrera les tanques de l'estació.

No n'hí havia pr per menys. En els retalls, que eren dos, estaven escrits als grans lletres les paraules: «*La Solidaritat*» y «*Los Seguros*» y «*Ajuda la Solidaritat*». Donava guarda de honor els cartells una qüestió nova que encara no s'havien.

Els viatgers, com hem dit, prngueren en broma la gran pendula dels ferrocarrils, no perquè no s'atorga als viatgers, deixant endarrera les pedregues de la pobla, sent

L'arribada

A un quart de dotze' convel· entra en agulles a l'estació d'Arenys de Mar.

Mentres els expedicionaris posaven peu en terra, un sorollós i llarg aplaudiment esclatà de sobte. L'audaç estava totalment ocupat per una gornada nombrosíssima que al·lucina, i que es acabava d'acostumar als salmònacs.

Sigudament s'acostaren a saludar al capor Calvet i als individus de la Comissió de Solidaritat, els més significats solidaris de la població i del districte i les representants dels partits que integren el gran bloc patriòtic.

Audiron a l'estació el Comité federal d'Arenys en ple, la Junta del Centre del mateix poble, el Centre Catòlic Regionalista, el del Centre Catalista, la de la Joventut Solidària, els individus de la Junta Municipal d'Ente Republicana i delegats de molísimos entitats nacionalistes, republicanes, federals i tradicionalistes de la majoria dels pobles que componen el districte d'Arenys.

També estaven presents els regidors republicans d'Arenys de Mar i alguns aroades i regidors de diferents municipis de la comarca.

En arribar de nous visques i ap'audiments s'organiza una manifestació en la que hi figuraven més de mil persones. La comitiva, dirigida cap al Centre Catòlic Regionalista, ont el miting havia tenir efecte.

Al passar pels carrers del trajecte se repetiren les oracions i les crides de «Visca Catalunya» i «Visca la Solidaritat catalana». Els balcons estaven plens de gent que també

Al Centre Catòlic Regionalista

Els organitzadors de l'acte havien determinat celebrar-lo en l'local del sudstí Centre, que es el més espaiós de que podien disposar.

Ab així que s'acabaren en la sala-torre descrentes cadires i s'acomodà l'escenari per a la presidència i els oradors. Se calculava que en l'local, entre drets i asseguts, hi tindrien cabuda uns quatre cents persones.

Però, quan començà a arribar la gent al Centre i la multitud invadí la sala, se veié que no hi havia lloc ni per la meitat del públic. Així, així prova que l'èxit de l'acte superà extraordinàriament les esperances dels que l'organitzaren.

Però, tot i t'hon pogués escoltar als oradors, no hi hagué altre remei que celebrar el míting a l'aire lliure. El públic se situà a baix, en una plaça, i desde un finestral del Centre Catòlic Regionalista dirigien la parròquia els senyors Mayola, Cambó, Jany i Arzeno.

El miting

La plissa ofería un magnífico aspecto quan l'acte començà. Estava ocupada per la multitud, en la que's confonien, en simpàtica barreja, homs de totes les classes socials i de totes les idees polítiques. En les portadetes, balcons i finestres s'hi veien hermoses noies, rialleres noies d'Aranys, que aportaven a la festa una nota de color.

El president del miting y representant del districte en la Junta Provincial d'Unió Republicana, senyor Mayola, se disposà a parlar y's feu momentaniament un gran silenci.

EL SENYOR MAYOLA
Cittadans: La meua tasca's limita a donar-vos compte de l'acord pres per la Solidaritat catalana del districte d'Arenys, en virtut del qual s'ha designat a don **Eduard Calvet** candidat per aquest districte en les eleccions de diputats a Cortes. *(Sorollosa oració y visques al senyor Calvet y a la Solidaritat).*
— Ademés, heig de comunicar-vos que el senyor due de Solerino no li ha sigut possible pendre part en aquest acte per causes del tot agenes a la seva voluntat, havent delegat la seva representació en el senyor don **Lluís Argemí**, aquí present.

Tampocà pogut venir el senyor Vallès y Ribot, per impedir-hi insublescibles ocupacions relacionades ab la seva professió.

Els més hals de dirlos. El senyor Cambó és la causa... (*Grans piqueses de mans, que s'apropien a parlar els altres oradors.*)

EL SENYOR CAMBÓ

En els comentaments de la Solidaritat catalana se dignà que aquesta no s'atreviria a afrontar la lluita electoral en els districtes de Catalunya ont el caciquisme dinàstic hi tenia fondes arrels. Se va posar el cas d'Arrenjament, garantint que aquí hi solidaris va decidir davant de l'omnipotent cacic d'en Garriga.

Doncs ja veíem: el primer districte de Catalunya per tot el Solidaritat presenta candidatura es precisament el districte d'Arenys de Mar. (Unanimitat.)

Ja veíem l'orige que així fos. Aquí, es va sentir a comprendre la Solidaritat catalana tant aviat com a Barcelona i més aviat que en moltes altres comarques de Catalunya. Tots hi eren on aquella festa gloriosa del 20 de maig. Aleshores ja vau provar el vostre sentit de solidaritat.

Ara acaben de donar un altre exemple del vostre patriotisme. Pel vot unànime de tots els elements solidaris del districte, acaben de designar un candidat. El seu nom ha sortit dels vostres cors, de les vostres voluntats. No podrà guanyar la batalla, però guiarà més de cinquanta dels seus imponents, sinó un home que vosaltres mateixos heu triat. (Aplaudiments.)

Una observació vos hauré de fer. Tingueu present que aquí serà el districte de Catalunya on se donarà la batalla per guanyar més de cinquanta dels seus imponents. Però ja ho veieu: aquí encara s'ha de venenir, encara s'ha de forçar el representant més

Calatonia, de la política que ha anorrotat a Calatonia. *(Parlons-ne pas de politique)*.

Estic segur de que portarem les Corres a don Edmard Calvet. No obstant, vos prego que penseu en lo que passaria si no trioress en aquest districte la Solidaritat.

En aquest moment en que la Solidaritat està en un estat de incertesa per bona dels seus representants parlamentaris. Y en aquest moment solemnitat podria aixecarse un home, que fora diputat per aquest districte, a apolar als enemics de la nostra patria. Parlar en aquest moment d'un home, i vosaltres, de vergonya, vos autèntic de vergonya a terra. No: vosaltres no ho permetreu que una cosa aconsegueixi. *(Quedó)*.

EL SENYOR JUNY

Poques paraules vos diré després del vibrant discurs que'l meu amic essay. Cambi ment de pronunciar.

Després d'aquestes frases han d'esser de remerament als entusiastes solidarists del districte d'Arenys, que tant bona acollida ens han fet, y que ab tanta decisió y valentia se disposen a treure triomfant de les urnes el

Jo experimento en aquesta instant a una gran satisfacció al trobar-me entre realitats. Aquesta satisfacció es fonda i es intensa. És una barreja d'alegries d'ara i de llunyana records de la meua joventut.

No puc oblidar què el districte d'Arenys havia donat la seva representació a l'Inhabilitat don Eusebi Pascual i Casas. Jo recordo que aquell dia exemplar me'n parlava cada dia des d'aquella hora del districte d'Arenys. Me retralla l'honradesa i la bondat dels moradors, les seves conviccions progressives, la bellesa d'aquesta platja catalana que besen ones de llibertat i lluminal sol de la democràcia. (Aplaudiments.)

L'estimat mestre i amic mort, i després he vist, ab il·luminats els ulls, la funesta obra del destrament del nacionalisme, que ha ocorregut pels següents motius: a) el creixement.

I he sentit el desig d'exclamar: oh política, cació de les idees curtes, intrigant del sacó de Conferències, què n'has fet del districte d'Arenys?

El cecio ha prostituit el sufragi, desmoralisant als cecios electorals ab innobles procediments. Ara ve la Solidaritat catalana redimir el districte, a continuar l'història del districte d'Arenys de Mar.

La unitat de Solidaritat és una variable Convenció, que té per objecte la creació d'una patria nova. Doncs bé: la Convenció de Catalunya decreta la derrota del cecio maurista Seguíer i la victòria de don Eduard Calvet. (Grandiosos aplaudiments.)

EL SENYOR AGRIMI
Ciutat del Districte d'Arenys. Doncs

de solidaritat en nom dels que de Solferino, que m'ha delatat fora que en son nom vos parli, vos des havor de foteitar per les mostres d'autsintisme que esten donant.

Però jo no estiva segur de que això passés en el rostre de Catalunya. Jo arribi venia segur de que jo que jo que jo que jo que jo folli per la llibertat, folli per l'autonomia, folli per les idees noves que la Solidaritat catalana representa. (Applaudiments.)

No cal que definixi la Solidaritat. La vostra presència es prova de que l'entenen prou.

Per la meua part us recomano que aneu tots compacies a la lluita, votant com un sol home la candidatura de don Eduard Ceballos. Vosaltres l'havem elegit, sabon qui es, sabon que és un amic. Però jo he de tanir la garantia de que ha de servir els interessos de Catalunya.

Vosaltres a qui m'escoltueu, oïdiveu de
animar als companys vostres que són aus-
ents. Digueu als carlins i als catòlics de la
montanya que no tinguin escòrpils en votar
la candidatura del Calvet. Jo sóc catòlic i
tradicionalista, y a mi me cobren de vot els
republicans i als catalanistes en el districte
tercer provincial de Barcelona. *(Grans aplaudiments)*

Malgrat el creixent nombre de vots que
les tres candidatures solidaris per aquell districte
obtinguerem, no hi haguéu entre un y altre
ni una diferència de cinquanta vots. Això
demostra la lleialtat y la disciplina dels par-
tidistes de la Solidaritat.

que aquest exemple s'havia tornat una
de les partides que integren la Solidaritat, mirant
l'alta bandera de Catalunya, han d'anar a la
Universitat de Lleida i a l'Institut de Lleida.

De la mateixa manera que quan els tarongers
de les nostres muntanyes són invadits per la
malura nomenada *carpentera* nos posem d'acord
per destruir-la, així devem donar-nos tots la
mà per destruir la *carpentera* del centralisme
que desola la camp de Catalunya. (Aplaudiments
llargs i sorollosos, que's redoblen al dis-
posar-se a parlar el candidat).

EL SENYOR CALVERT

Les meves primeres paraules han d'ésser

para delegats de totes les poblacions del districte que han vingut a saludar-me i a oferir-me els seus aplaudiments.

Després de veure la meua vieta, fins la següent hora de la victòria. Cada una de les fraccions polítiques que integren la Solidaritat té a Arenys una força prou gran per anar a la lluita, i totes juntes són invencibles. (Aplaudiments.)

Comptino! que crec un dover, vos exposar en breus frases el meu criteri: en dues qüestions importants: la qüestió econòmica i la qüestió política.

En qüestió econòmica, a la primera, el meu programa consisteix en la defensa del treball nacional, que és a dir, el treball estranger.

cultura que industrials.

Conceptió d'urgent necessitat d'adopció de disposicions legals que evitin l'exportació de les primeres matèries y desmantellin, en cas de guerra, les fabricacions que tendeixen a montar així la riquesa de la comarca y procurar el benestar dels treballadors que en ella viuen. (*Grans plèients de mans.*)

Tenim encara dos tractats pendents: el de França y el tractat ab Alemanya. Y si de França no s'ha de fer la guerra, el dia, ab l'intervecció dels interessats, a fi que no s'estronqui les fonts de riquesa que deodeixen l'aventur dels pobles. (*Applaudiments.*)

Si han de demanar primes d'exportació, para que les nostres industries pugui competir en els mercats estrangers ab els productes d'altres nacions, cosa que fins avui no s'ha pogut lograr perquè han anat a les Corts diputats que, com el d'aquest districte, no han complert bé son dever y han fet tractats que perjudiquen el país. (*Ovació y crisis de aplaudiments.*)

Representat al meu criteri proteccionista, crec també necessari l'establiment d'una zo-

En definitiva, la concepción d'admissibles tem-
pla per lo que ha referència als més noves con-
dicions polítiques, no més cal que us digui no
esteu adherint a la Solidaritat catalana. I
us sabreu lo que és la Solidaritat: el moviment
d'ajuda d'un poble que vol que se l'ajunti
al respecte com a tal poble. *(Aplaudiments)*

Catalunya té totes les condicions, caracte-
rístiques d'una nacionalitat. Té llengua, llei,
costums, història. Per un dia, mestressa del
mar, té un port i una bandera no rondada
com la que al peu de les seves ciutats. En con-
seqüència, Catalunya té dret de reivindicar
la seva autonomia integral. *(Ovation)*

Ens trobem, a més, ab aquel règim uni-
tari ha portat a Espanya a la més trista de
les situacions. El país s'ha dividit en dos
munds, i no pot comptar pel nombre de reis
de les cases d'Àustria i de Borbó. Si perma-
necés aquest règim, continuï, no trigarem
perdre tot lo que perdre poguem.

Després això succeirà aquí, veiem com als
països pobles van perdent la memòria a la
utopista, merced al règim d'ajuda.

Tien d'impar la federació de les antigues nacionalitats d'Iberia, de lo contrari es imminent la total ruïna del país. (*Grans placsents de mans.*)

Quan arribi el dia de les eleccions trobaran a la Solidaritat catalana, triomf de la justícia, el progrés y de la llibertat! (Y una oració acordada coronó les darreres paraules del senyor Calvet, qui fou aclamat per l'auditori.)

Final de l'acte

El president, senyor Mayola, va acabar el mil·ling ab un crit de «Visca la Solidaritat catalana», que fou contestat per la multitud ab un «visca» unànim y airosonat.

Noves aclamacions s'aixecaren d'entre la gentada y noves saluts y aplaudiments esclataren. Després aquesta es dissolgué poc a poc, ent començant sobre'l brillantíssim èxit de l'acte, precursor de la victòria de la Solidaritat catalana a Arenys de Mar.

Eren tres quarts d'una.

Les comissions dels pobles del districte qui assistien al mil·ling són incomputables. N'hi havia d'Arenys de Mar, Caldesa, Sant Celoni, Lloret, Llorens, El Pò, Viladec, Ormaiztegui, Palautordera, Llíma, Sant Vicens y molíssimes més.

El dinar

A la fonda del Siglo havien sigut escaients cenes llargues taules en un pati espaiós, enquadrat per arcades.

Els organitzadors havien calculat en 150 el nombre dels comensals, havent-se fet vianda p'ra dues cents persones, en previstó d'un

Però aquells que tement fou superior a tots els
càlculs, ja que'l nombre d'inserts arribà a la
vora de 250 peces abans de l'hora senyalada
per l'apat.

Alguns d'ells s'ingressava de posar per tot
arreu tantes grans i petites, i que hi hagués
necessitat de coure més menjar.

La bellugadissa dels comensals i dels
anats i vinsos i'l remoreig alegrador de
les converses feien de l'apat un quadre pin-
toresc.

Al d'estaparse'l xampany pronunciaren
brindis diferents delegats dels pobles del
districte i la senyora Cambó, Junoy i Calvet.

Als d'aquesta foren eloqüentíssims i acul-
lis ab grans saïtes de pimentons de mans.

Victòria segura

Els ardis solidaris del districte d'Aranya
quedaren; després dels actes celebrats, ab la
plena convicció de la victòria que en les vi-
nents eleccions s'abillura.

Aquesta mateixa confiança s'emportaren

El distrito del Vendrell

Un confrare local, publica en la seva edició d'ahir una interessant carta que el senyor Salmerón ha dirigit als seus correligionaris del Vendrell, recomanant la candidatura de nostre distingit amic, don Jaime Carror.

Dia així la mentada carta:

Mis queridos amigos:

Tanto por el supremo interés de que Solidaridad alcance en ese distrito una representación honrosa y un señalado triunfo,

...nando por las relevantes cualidades personales que concurren en don Jaime Carné, a quien la Comisión ejecutiva de Solidaridad como candidato, les ruego con el mayor encarecimiento que presten su cooperación decidida y entusiasta a fin de que el señor Carné sea elegido diputado por cuantos republicanos entendau que, secundando el hermoso despertar de Cataluña, sirven a la causa de la República.

Espero que trabajen con el mayor empeño por el triunfo de la candidatura del señor Carné. Sería un honor para ese distrito gañar para la representación de Solidaridad un

La reunió convocada dissabte a Girona, s'ha donat a conèixer a través dels mitjans de comunicació. La seva finalitat és la de reunir a tots els veïns de Vilademuls que hagin estat afectats pel desallotjament de les cases de la zona de Vilademuls, per tal de poder presentar una sol·licitud conjunta a l'Ajuntament de Vilademuls, amb l'objectiu de poder aconseguir la rehabilitació de les cases i la seva posterior venda a preu de cost.

per un abstrat manencament a les bases que feu públiques la Junta de Solidaritat catalana per a la proclamació de candidats. Contra tot que en aquelles bases s'establí, en la realitat, com a representants els tres agrupaments republicans i la resta dels que s'afegiren a la Solidaritat. Ademés, les convocatòries s'havien fet de manera que el senyor Botall passava falsament com a candidat assolit per l'organisme central solidari, havent estat en realitat un candidat de fora del districte, bo i afegint que la reunió de Girona era sols una reunió de pura forma, per aconseguir la seva ja acordada candidatura.

En aquests moments, tots aquests procediments de mala fe indignaven als seus contemporanis que veuen en la Solidaritat la força que ha de purificar la nostra terra de les corrupcions caelquistes i mai nos vengué descendir ab elles, y en la reunió de Girona protestaren altament y fermament contra aquests procediments, i fins i tot fins a exigir assolir que la reunió a acalessé sense proclamar la candidatura d'aquest senyor Botall, que, malgrat tot els colors polítics que

atribuïx segons ab quí parla, sembla esser
clarament al cap d'oval: una marca d'agent de
seguretat de la disposició d'un grup de ban-
diera.

L'indicador que s'a veu porta fons el de con-
ferència una nova reunió, on la que estaran re-
presentats els dos principals partits polítics que
s'actua en l'actual moment, s'omella és quasi se-
gar que s'aprofundeixi en la qüestió de don-
ar-ho Rahala, que compta ab la situació
la opinió realment viva del districte, tant
per esserho fill, com per la seva orientació
política, ben clara i definida en favor de les
jurisdiccions catalanes.

Un èxit de Catalunya

L'acció i l'ètica, febrera y triomfant, que avui ramón Catalunya fa semblar com si en ella hi hagués vinculada tot el despertar, el viure i l'exercir de nostra nacionalitat.

Més per damunt d'aquesta acció salvadora, y abraçament y comprenentia hi ha el conjunt de la personalitat catalana actual y florent, manifestada en lletres y arts, en dret y costums. Y mentres l'acció política dintre de casa, ab foca embranzida ns acostia al govern de la terra nostra per nosaltres mateixos, les lletres y arts, enllestes pel geni, defensen les fronteres, donen a conèixer per l'amplicitat de la terra que aquí existeix, s'alça, nua y triomfa la patria Catalunya.

Una vegada més aquest fet ens el tradueix el telegraf. Un despateix de Praga, de nostre estimat col·laborador doctor Iltura y Barrios, ens fa sabedor del gran èxit assolit per en Guimerà, el poeta nacional, al representar-se en la capital de Bohèmia la seva versió de "Terra Batuda".

Vegis ab quina sincera expressió desde el mateix teatre comunicuen en en Guimerà y a EL POBLE CATALÀ personalitats eminents, la seva manifestació de goig y d'entusiasme.

«POBLE CATALÀ, Guimerà.—Barcelona: Desde dijous estaven acabades totes localitats pera estrona «Terra Baixa». Tots els

El telegrama ha arribat de Bohèmia expedit en català. Possible que a Navacarnaro o a Vitigudino l'haguessin rebutxat per venir en idioma desconocido.

Moviment autonomista

Estudis Universitaris Catalans.
—A més de la fillosa que sobre cultiu de la vinya donà ahrir en la Cambra Agrícola de Sabadell don Manuel Raventós, ahrir i diàbala no donà una, dividida en dues seccions en el Sindicat Agrícola de L'oret de Mar, don Francisco Novellas, sobre adobs y granos y demàs y demàs, essat no donarà una altra, en el mateix local de L'oret, don Rafael Mir sobre malalties de la vinya.

En la d'auit de l'Ateneu Barcelonès, don Manuel Raventós parlarà de nodriment del cop pels elements de la terra.

Metral·la.—Hom rebut del senyor director d'aquest periòdic d'acionalisme, la carta següent, que reproduïm textualment:

«Senyor director d'EL POBLE CATALÀ.

Molt senyor meu i company: M'ha sorprès en gran manera que'l senyor Governador civil m'imposi una penya de 125 pessetes, alegantme un canvi de domicili i essent així que jo visc al mateix lloc.

Lo succeís és lo següent: Al presentarse un policia d'uniforme a mon domicili, la meua familia, tement un contraltoms per mi, digué que jo no hi era.

Ahí per la tarda vaig estar al Govern ci-

vil per a tot una entrevista ab el senyor Governador, cosa que no fou possible per estar ausent, y dema tornaré a ferho no dubtant resoldre favorablement dita qüestió.

Pregantli insertar aquesta carta en son di-
gne diari per restablir la veritat queda de
vosò atent i s. a., *Tomas Arana*.—Barcelona
17 de mars de 1907.

Associació de Lectura Catalana
—Ahir continuaren en el local d'aquesta entitat els primers exercicis del Concurs de Lectura que ha organitzat la mateixa. Les escoles que hi prengueren part foren: el muntí "Escala Mossèn Cinto" y la "Doctor Robert" de l'Hospital, y a la tarda l'"Horaciàna" y les Escoles del Districte segon.
Dijous vinent continuaran els exercicis.

Centre Català Republicà Federalista.—Aquesta entitat convoca per avui, a dos quarts de deu del vespre, a tots els federals del districte quint, per tractar de les properes eleccions generals.

Se prega encarecudament la puntual assistència de tots els convocats.

Catalunya.—Ha encarregat de la direcció d'aquest període, que's publica a Sabadell, nostre bon amic el distingit escriptor don Joan Costa y Déu.

INFORMACIÓ

DE BARCELONA

Carnet d'avui.—*A les sis de la tarda.* Reunió de la Societat d'obrers de l'Escorxada. —*A dos quarts de deu del vespre.* Concert per la Societat coral. —*Catalunya.* Nou

Ahir al matí tingué lloc al cim del Tibidabo la fànciada festa dels coloms i el concurs fotogràfic, organitzats respectivament per la Real Societat Colombòlica de Barcelona i la revista professional La Fotografia Pictórica. Malgrat presentarse el cel un xic amollat

El Poble Català

Plana literaria d' "El Poble Català"

COMENTARIS

L'obra, però, haurà de trauir d'aquí... «Te posaràs arrodillat...» No tens de pensar en les lletres ordinàries de la vida... «Perquè no conec el que penses que li demanem...» Penses lo que mou contínuament estranyos... i llavors... sentint... lo extrem de la frialdat... Les atormenta ab tot género de fúrias, minúscules, venenosas... «Procura escarmentar en cap agència...» Aquella nostra afeció per les culpes... «Vull lo delecte... etc. etc.» Aquestes són, entre moltes d'altres, algunes frases recollides a l'obra, en llibres catalans de devoció, publicats pels anys 1842, 54 i 59; y si avui, amable lector, m'he decidit a posar-les davant dels ulls és perquè al llegir-les veig el gran y evident progrés realitzat per la nostra llengua en el curt terme de 50 anys y obris el teu cor a l'esperança de que la tasca de depuració del nostre idioma continuarà fent la seva via tant bellament y ab tant de profit començada. No cal sinó obrir a l'atzar qualsevol d'aquests pobres llibres de devoció de milions de la passada centúria, en els quals s'era acollida com en un darrer baluart la nostra malmena llengua, per fer càrrec en un instant de l'estat de ruïna y corrucció al que li havien fet arribar, d'una banda, la manca completa de cultura literària que l'havia inutilitzada com orgue de les funcions superiors de l'esperit, y d'altra, la servitut absoluta en què jaia davant de la llengua castellana, únic model al que's subjectaven els pocs atrevits que escriuïen en la llengua nadiua. Qualsevol escriptor català de terçer o de quart orde del temps present és incapaç de cometre cap dels horribles castellanismes, tant lexics com sintàctics que veiem en els exemples trets dels llibres abans esmentats. Y fins en la conversa y tot, se nota'l gran progrés realitzat. Què, per molt ignorant que sigui, diu avui arrodillat, afeció, agència, delecte y altres barbaritats per l'estil de les que n'estan darrats els compulsiats llibres catalans d'aquella època, la majoria d'ells reflexe fidel del llenguatge vulgar? No es diria això que ja haguessin arribat a la perfecció; molt més ens resta encara per arribar al terme desitjat. Però'l progrés ha estat immens y superior a les esperances que podien concebre els primers esperits generosos que intentaren la restauració d'una ruïna tant gran com la de la nostra llengua literària.

Una cosa per mi és evident: y és que aquesta restauració de la nostra llengua, no sols de l'escriptura, sinó també de la parla o vulgar, que en gran part realitzada, ara podem contemplar ab el cor ple d'optimisme, ha estat exclusiu resultat de l'esforç literari d'unes poques generacions, del treball d'una minoria conscient de poemes y escriptors que tenien les orelles a l'impura remor del llenguatge vulgar que a llur voltant s'anixava, s'havia isolat del temps y de l'espai y han aïllat els sentits llurs per arribar a percebre al través dels segles la vibració de la nostra llengua antiga arreucomada y perduda, com abandonada ruïna entre les fulles dels llibres mitjans y entre les solitars racses de les nostres montanyes.

La restauració actual de la llengua catalana se pot citar com un exemple claríssim, com un cas indubitable de l'eficàcia que pot tenir y ha tingut moltes vegades la literatura sobre la llengua, no sols l'escriptura, sinó la parla, d'un país. Sense la tasca dels veritables literats, es a dir, d'aquells que per escriure presentien, quan l'ur eren i eren els atxís, la nostra llengua, el català que ara's parla, pot armar a trobar la noblesa d'expressió en les fonts més o menys fúctues de les encunades llunyanes y dels llibres oblidats; si d'altra banda la nostra literatura llenguatge estat abandonada a les mans dels escriptors que practiquen el català de tot lo vulgar, la nostra llengua, la que tots els dies parlem, se trobaria avui, poca diferència en el mateix estat en que la podem veure en aquells exemples abans esmentats. Els literats, els erudits, els bibliòfils, els folkloristes, aquests han estat realment els salvadors de la nostra llengua. Ella han fet rebuçar a la multitud com impopulars les filtracions estranyes que havien enviat el decalcat cos de la nostra llengua y monestaven de devanir sense de sa pròpia sang y victoriosa, ells per llur personal esforç han popularitzat una multitud de mots y modismes que dormien al sò dels justos entre la pols de les biblioteques y en els llavis de solitars pagessos. Lo que era arcaic s'esdevé actual lo que era signe d'atrasament o ignorància es devingut símbol d'instrucció y exemple de bella parla.

Però no ha datat araquí l'eficàcia de la literatura sobre la llengua parlada. Fins y tot suposant que arribi un temps en que de la nostra parla corrent s'hagin desterrat tots els castellanismes y corrupcions que encara resten vivents y s'hagi definitivament buidat y aïllat en la llengua vulgar tot el tresor lèxic y sintàctic que ja encara entre les fulles dels nostres escriptors mitjers, en aquest cas y tot, s'exerciria encara la influència individual de cadascú dels nostres bons escriptors vivents en aquest temps apogeu: y si'l progrés realitzat llavors en la vida civil fos suficient per permetre l'existència d'una classe social en la que's tribuït un culte constant y fervent al bell català (que avui no se sent vibrar en cap esfera, per alta que sigui, de la nostra catòlica societat), podríem llavors, a exemple de lo que ha passat en altres pobles civilsats, empèlzar en el llenguatge quotidian les invencions i afonaments del geni d'un escriptor y les modes del bell dir sortides dels cercles definidors del bon gust.

En l'història de les literatures abunden els exemples d'aquesta gran influència que en tota societat definitivament constituïda exerceixen les aristocràcies intel·lectuals y literàries sobre'l llenguatge corrent de la nació. Se pot dir que en casos dels pobles civilsats hi ha hagut un període agut, y exagerat fins a la ridícula, d'aquesta irrupció del llenguatge arribant de les escoles sobre'l medi ambient social. Preciosisme, gousisme, ananisme, etc., són els noms que en diferents països s'han donat al punt culminant de la dictadura exercida per l'esperit literari en l'evolució de la llengua. Y es curia observar com fins en aquests períodes, malgrat lo artíficil y impopular del llenguatge literari, arriba aquest a filtrar per sempre més en la llengua vulgar moltes de les seves locucions, considerades de bell principi com ridicules y pedantesques. No més citarem el cas del preciosisme a França, que segons observen els historiadors de la seva literatura, va for acceptar a la llengua la majoria de locucions que havia posat de moda: aquestes locucions se són arreplegades per sempre més en la llengua franca, y són les que precisament havien estat objecte de les sátires de Molière: «Tant d'un roman...» «Intelligence épaisse...» «S'inscrive en faux...» etc.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

—Do rodillas... José Anguila.
—No está.
—Pedro Tortell.
—Está enfermo.
—Antonio Ma. Maderencho.
—Tampoco ha venido.
—Es a dir, doncs que no hi ha ningú?
(Ni mai que'n vingues cap?) A escribir... sin hacer ruido... Qué hace Vd. aquí?
—No encuentro el cartapacio.
—Y qué ha hecho Vd. de 67?
—Me lo han afeitado.
—Qué es esto de afeitar?
—Si lo tenía aquí...
—Callarse digo! A ver, señorito Passarelli, esta mano un poco más alta, y Vd. la cubre más baja.
—Ese hoy me la he hecho hacer un garfio.
—Chúpalo Vd. No con la lengua! Avéstralo! Basta de escritura! Ahora las reglas de Aritmética... Uno y uno?
—¿Dici?
—¿Dos y dos?
—¿Cuatro!
—Seguir solos.
—Cinco y dos... seis! Seis y dos... ocho! ocho y dos... diez!
—(Ja s'ha encallat el carro!) A ver, señorito Verdum. Ocho y dos?
—¿Dici?
—¿Burro! De rodillas. A ver Vd., Segismundo. Ocho y dos?
—Diez y seis!
—No, hombre, Vd. quiere decir diez, no es eso?
—No, señor, seise!
—Bueno, repárese Vdes. mejor, para la tarde.
—Señor Manuel, en Comerma m'ha tirat una bola al clatell...
—¿Mentida!
—¿Qué es eso?
—Que el señor dijo bolas!
—¿Es el que les tira?
(En sortint l'espinyo's morroses)
(Llenguat)
—Señor Manuel, en Llesó se mofa de mí.
—¿Aquest xicot me ha escupido...?
—A ver tú. Cómo te llamas?
—Alonso.
—¿A lo sé, pero antes...?
—También me la dala.
—(A desvergonyit no hi ha qui'l guany!)
—¿Es que...?
—Basta! No sé de donde has salido.
—¿A ver? De casa.
—¿Se calla Vd.? (Ja no tindria d'esser fill del Nunci per esser tant xoriado).
—No permitas a la fonsa nit.
—Vaya, pero cierra la puerta, que no venga mala olor.
—¿Yo también tengo ganas!
—¿Aguarda que saque a Rafaela.
—¿Es que te m'espé!
—Rafelita, vaya aprisa, que a Font se le espé.
—¿Ja surto! No más hago un río.
—No queremos saber tanto!
—Cinco, hombre!
—Mira que si'm fin matar...
—Mira Vd., allí al detrás hay dos que comen a sonreír...
—A ver, señoritos Casimiro y Calafell, tengan aquí. Qué hacían en aquel sitio?
—¿Yo?
—¿Traigan esto! Aquí no se viene a comer. (Me la guardará por dinero).
—¿Espé!
—¿Dici?
—¿Dici, señor Manuel... allí hi ha un noi que està mofes y's li fica un paper...
—¿Dici?
—Alonso, sabe...
—Vámonos, aprisa.
—¿Aquí al detrás...?
—¿Callense Vd. mal educado!
—Me permito beber agua?
—Vaya Vd. ¿Qué faren cosa de feno!
—Señor Manuel, aquí no morreja'l caní, y no s'ha mofat.
—¿Cómo es eso? Usted, señor Catinel... qué no oye que le llamo?
—Mira que t'ha el mestre!
—Señor Manuel...
—Basta! Vaa a dar las doce y no hemos hecho nada. A ver, todos en fila. Diga usted, señor Rafaela. Cuántos ríos hay en España?
—Los ríos de España son 47, y un que jo a'li feto... 30.
—De rodillas por desvergonzado! Continúa el señor Verdum.
—Los ríos de España son: Valencia, Castilla la Nueva... Reus...
—Si, y San Sebastián de Noya... no es eso? Esto es estudiar la locución. A ver, señor Llesó, donde está la República de Andorra?
—¿A casa...?
—¿Cómo!...
—Si señor, el pare sempre ho diu.
—¿Hay se queda a comer aquí. Vd., señor Alonso, ¿qué es Colón?
—¿Llamo aquí este que hi havia a Barcelona...?
—¿Si?... Pues Vd. y el señorito Rafaela se quedan aquí. Mira Segismundo, cuando saigas a casa de estos señores, y di que les traigas la comida, que se quedan a estudiar. (Així ab el menjar d'ells, també di paró jo).
—¿Les dotze!... les dotze!
—Vas a oír! Bueno, a decir la oración y hasta la tarde.
—Gracias a Dios Señor...
SANTIAGO BOY

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

Entre nosaltres l'influència de la literatura sobre la llengua està molt lluny encara d'aquest període d'aguda exageració que suposa en la nació una pèlora de civilitat y l'existència de veritables aristocràcies, circumstàncies que frigidem molts y molts anys fins assolir. Mentre tant, doncs, bé podem continuar dirigint nostres esforços a exagerar cada dia més la sana influència literària sobre la nostra llengua, sempre que els literats de la nostra terra formin una minoria conscient animada d'un alt esperit de distinció y d'un criteri ponderat que's privi de caure en artíficil de llenguatge sense consciència... Y ara, amable lector, veig somriure en l'horitzó d'un llunyà avenir els rostres bellament palidats de les Precioses catalanes que senten en les meves paraules apuntar una vaga esperança del seu futur adveniment a la nostra ciutat...

MANUEL DE MONTOLIU

Als autors de "Monocianes", y "Enllaç", agraint l'obsequi de llurs llibres

Per camins diversos jaont hi guien la nostra divinitat que us dona la mà?

Sonja't la riquesa de son peu delectat en l'època llatina, l'ha vista passar, ab cabells silvestres, fresca y odorant de l'aroma nadiu que en la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca grega, la l'ha en les aures, per la gradació de marbre mentat a l'arabescolament del temple ideal.

Ab cabells alhora ab cabells neta, sempre es la mateixa, la veia, la gran, que's trameta la de la fonsa nit.

L'ha vista llavors ab cabells neta y blanca g

Cartro-cuio pera cobertes Roviralta y C.
Carrer Ample, núm. 24, Barcelona